

The poem warns of the dreads of the night, which will worm into those who forget themselves and congeal into black, crude iron, and the caws of ravens will be their only lament.

00

(The Night; lyrics taken from a poem by Heiti Talvik (1904-1947), one of the Estonian "damned poets").

00

ÜKSINDA

(Alone; lyrics taken from a poem by Preet Aimala, a known Estonian humourist who now and then hits a darker vein).

The poem describes the solace found in permanent loneliness; no matter how many close people there are in your life, whatever your religion or colour, on the other side you will all grasp the peculiar truth that our number is always odd.

Dawn Of Gehenna would like to thank the following for their support and/or inspiration: all former members of Mystique/Dawn Of Gehenna, especially Benton, Kurraivo, Kadri and Arki, our families and loved ones, all the bands we've played together with, Surnu (Bloodforge) for the loan of his B.C. Rich bass guitar for this recording and for being a good sport, Anis (Spanish Castle, Lemmy's Beard) for helping us out on the drums now and then, Heikki Tikas (BF), Kaur Falls, Paul Oja, Piret Rami (for band photos - www.goodwin.ee/ir/irfoto), Riho Rajand (Kirjastuskeskus), Süss, Keijo, Draconic and the rest of Hard Rock Club and HR Lager teams, Sarvik, the Wolf Club crew, Freddy (HighN'Dry), Ranno, Rajakasi, Rajalaine, Aiv (Nitrous, jk), Jarmo (Nitrous, jk), Metallion Dis mop and madox, Prit Aimala, Ranno Hood, Erno Vesa, Omas Koias, Hades, Golem, Gunnar Graps (PFP), Scott "Wino" Weinrich, Timo Hautiainen & Tio Niskakankaus, Hevrend Bizarre, Witchfinder General, Pentagram, Witchcraft, Pim & Orificium Trise, Gibson guitars and Marshall amps.

OLED ULM, MIS IIAL TOEKS EI SAA,
OLED MAANDUMATU KAAREN,
OLED HIRM, MIS LIIGA SUUR, ET MAHTUDA
JA KAALUTUNA OLED KOOREM.
RAVIMI HAIGUSELE KULUMATULE,
LUIUPANAVAA SA HONG.
LAIJA LEEGITTA VOID PÜHA TULE.
OLED JAGAMATU ONN.

TÕUSEB RAEV, MÕONAB KADU.
SAANDEID KÄID SAMU SA RADU.
TÕUSEB ARMI, MÕONAB TOIK.
AJASTU SEEST TÕUSED KUI LUIK.

MU SISEMUSES MIILAB SINU TULE
SU LOOJA TAHE OLEN MA,
SIND SENI AL ANDLIKULT TEENIN, KUI
MIND PARANDAD VÕI HÄVITAD.
MA TIHTI MINEVIKKU ETTE MAEN,
MUST OHKUB TULEVIK NI PIME.
KUI NÄED MIND MIND TULEMAS, SA TOSTAD KÄED
A TORMIS KORRAD MINU NIME.

TÕUSEB VAIM, VAJUB LUV,
KAATEST ON SAAND SIHTU TRIV,
VAJUB KAINUS, TÕUSEB VOIK,
KUI SULED SILMAD, KADUUD ON KOIK.

TÕUSEB RUUM, MÕONAB VIIV,
SA EI TEA, MILLE ASJA PURUSTASID,
TÕUSEB ULM, MÕONAB NÄLG,
LUMME SEEST KADUUD VIMINE SU JÄLG.

TUNNE ON SOE, ÜMBER ON JÄÄ,
ÄRA PLUUDITJA MIDAGI, MIDA SA NÄED,
TÄHEST SAAB TOLM, SINUST EI SAA,
KUI MÜLLE MÕTLED, PEAN KADUAMA.

TÄHIIST JA TOLMUST
(Of Stars And Dust; the Song
of the Inquestor)

This is a song about the bittersweet remembrances of someone who has lived long and seen too many generations perish. He is compelled by grief and love, yet remains eternally threatened by them. Lyrics partially inspired by the short-story "The Dust" by P. S. Sontoux. For an English version of the song refer to www.estoniametal.com/bands/dog

KORD SAABUB PÄEV, MIL INIMENE KAOB
JA MANNERMAA KÕIK MERE ALLA VAOB.
SIIS MERE-EMAND TROONIL' TÕUSEB TAAS
JA RÕOMUSTAB, ET PÄRINUD ON MAA.

NÜÜD KÕLAGU TAL' OODI ON TEMA MEREVOOD,
MAAD UPUTATUD NOOD, KÕIK LINNAD KÕRBED SOOD.

KÕIK HUKKUND LAEVAD SEILAVAD TAAS SIIS;
NEIL PURJEIS PUHUB IGAVENE BRIIS.
SAAB UPPUND MADRUSTELE ANTUD ELU UUS.
TAAS IIDSED LAULUD KÕLAVAD NE SUUS.

ME HINGED KUHTUVAD JA EAL EI VABAKS SAA,
SEST NII ON SEADUSED, KUI MEREL SURRAKSE.

TONTLAEVASTIKKU JUHIB BRIGANTIIN,
MIL HOOGU ANNAB RAUGEMATU PIIN.
SEL VÕORIS SEISAB MEES, KES SEILAMA
PEAB SENIKAUA, KUNI LEIAB MAA.

MINA, ATLANTIS

(I. Atlantis: the Song of the Last Sailor)

The song describes passion that is greater than death – even that of a thousand sailors. For an English version of the song refer to www.estoniametal.com/bands/dog

TA KÕRVU KOSTAB
VÄGA KAUGELT HÄÄL,
MIS OHJAB TEDA
RAUGEMATUL VÄEL,
MIS LAKKAMATA
KUTSUB-PEIBUTAB
JA LUBAB ASJU,
MIS IIAL TÕEKS EI SAA.

ON NAISE OOEKAN
JA MEHE OMA MAA.
KES TAIA HÄVITAB,
KA ISE VABAKS SAAB.

PATT LÕOMAB KUI LEEK, NAGU ÕONESTAV LOIT.
LÕPMATUS KAUGUSES PUNETAB KOIT.
MU IHU NÄRBUNUD, PILGUS ON OUD,
LIHASTEST KADUNUD VIIMNEGI JÕUD.
MU VERI ON VALGE KUI KOORITUD PIIM,
SEST LIBLIKAS ÕOSEL MU MÕISTUSE VIIB.

ÕOLIBLIKAS, SURMASURU
HALVAB MU MÕISTUSE, HULLUTAB ARU

TA LUURAB MU ÜMBER, KUI LÕPPEB MU PÄEV,
SOSITAB KÕRVA, KUI MAGAMA JÄÄN,
LASKUB MU RINNALE, SILMAD KUI SULEN,
TONTLIKULT KRIISKAB, KUI VÄHKREN JA PÖLEN
IMEB MU MEELTEST KÕIK, MIS ON HEA,
KUID IIAL EI ÜTLE, KUS TEGIN MA VEA.

LASKUB MU RINNALE SURMASURU.
KÜLMAS ÕOS ELUSTUB MÄLESTUS MÕRU.

SOOMUSJAD TIIVAD
JA SURNUPEALUU;
LIITSILME PÕHJADES
PEEGELDUB KUU.
KINGI MUL' RAHU
AINSAKSI ÕOKS,
VIIV, MILLE VÄLTEL
MIND SÜÜME EI SÖOKS

SURMASURU, PATTUDE PALK
KIMBUTAB NEID, KELLE SÜDA ON KALK.

HOMMIKUKS IMETUD VIIMANE RÕOM.
PIINATUD SILMADES KALGENDUB ÕOV.
TAPMA MIND ASUB ULMPELETIS TAAS
NIIPEA, KUI VIDEVIK VALLUTAB MAA.

ÕOLIBLIKAS

(The Moth: the Song of the Criminal)

The song is a cry of despair by a man who was once rigid and heartless and is now brought low and forced to regret his deeds by a recurring nightmare in the shape of a monstrous moth that nightly sucks the lifeblood out of him. Lyrics partially inspired by the short-story "The Sphinx" by Edgar Allan Poe.